

Sygn. akt. **II K 692/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: sekr. sąd. Robert Wałęga

w obecności Prokuratora Mateusza Mruk

po rozpoznaniu dnia 07-11-2017 r., 18-01-2018 r., 19-01-2018 r., 23-02-2018 r.,

sprawy karnej

1. D. A. (1) s. R. i O. zd. M., ur. (...) w R. (Ukraina), PESEL (...),

2. P. P. (1) s. J. i Z. zd. A., ur. (...) w H., PESEL (...),

oskarżonych o to, że :

I. w dniu 5 czerwca 2015 roku w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – w ramach podmiotu (...) – doprowadzili D. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20000 złotych, w ten sposób, że przy zawarciu wstępnej umowy kupna samochodu marki B. (...) pobrali od pokrzywdzonego zaliczkę we wskazanej wyżej wysokości, a następnie zaniechali czynności zmierzających do finalizacji transakcji, czym wprowadzili pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, przy czym po licznych interwencjach ze strony pokrzywdzonego, zwrócili część środków pieniężnych w kwocie 5000 złotych, gdzie straty na szkodę D. S. (1) wynoszą 15000 złotych,

tj. o przest. z art. 286§1 kk

II. w dniu 15 października 2015 roku w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – w ramach podmiotu (...) – doprowadzili S. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5000 złotych, w ten sposób, że przy zawarciu wstępnej umowy kupna samochodu marki O. (...) pobrali od pokrzywdzonego zaliczkę we wskazanej wyżej wysokości, a następnie zaniechali czynności zmierzających do finalizacji transakcji, czym wprowadzili pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy,

tj. o przest. z art. 286§1 kk

III. w dniu 21 grudnia 2015 roku w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – w ramach podmiotu (...) – doprowadzili M. i M. C. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7500 złotych, w ten sposób, że przy zawarciu wstępnej umowy kupna samochodu marki O. (...) pobrali od pokrzywdzonych zaliczkę we wskazanej wyżej wysokości, a następnie zaniechali czynności zmierzających do finalizacji

transakcji, czym wprowadzili pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, przy czym po licznych interwencjach ze strony pokrzywdzonych, zwrócili część środków pieniężnych w kwocie 1500 złotych, gdzie straty na szkodę M. i M. C. (1) wynoszą 6000 złotych,

tj. o przest. z art. 286§1 kk

IV. w dniu 21 grudnia 2015 roku w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – w ramach podmiotu (...) – doprowadzili J. i R. T. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10000 złotych, w ten sposób, że przy zawarciu wstępnej umowy kupna samochodu marki H. (...) pobrali od pokrzywdzonych zaliczkę we wskazanej wyżej wysokości, a następnie zaniechali czynności zmierzających do finalizacji transakcji, czym wprowadzili pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, przy czym po licznych interwencjach ze strony pokrzywdzonych, zwrócili część środków pieniężnych w kwocie 1000 złotych, gdzie straty na szkodę J. i R. T. (1) wynoszą 9000 złotych,

tj. o przest. z art. 286§1 kk

V. w dniu 25 stycznia 2016 roku w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili M. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10000 złotych, w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili do zawarcia wstępnej na zakup samochodu marki O. (...) lub R. (...) rocznik 2012 - 2013 z przebiegiem do 130 tys. km, za kwotę 38 tys. zł brutto, wprowadzając w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków transakcji i pomimo przekazania zaliczki w ww. kwocie nie sprowadzili zamówionego samochodu, ani nie dokonali zwrotu pobranych pieniędzy,

tj. o przest. z art. 286§1 kk

VI. w dniu 10 lutego 2016 roku w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – w ramach podmiotu (...) – doprowadzili B. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15000 złotych, w ten sposób, że przy zawarciu wstępnej umowy kupna samochodu marki V. (...) pobrali od pokrzywdzonej zaliczkę we wskazanej wyżej wysokości, a następnie zaniechali czynności zmierzających do finalizacji transakcji, czym wprowadzili pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, przy czym po licznych interwencjach ze strony pokrzywdzonej, zwrócili część środków pieniężnych w kwocie 2000 złotych, gdzie straty na szkodę B. K. (1) wynoszą 13000 złotych

tj. o przest. z art. 286§1 kk

VII. w dniu 14 marca 2016 roku w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – w ramach podmiotu (...) – doprowadzili W. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7500 złotych, w ten sposób, że przy zawarciu wstępnej umowy kupna samochodu marki V. (...) lub S. (...) pobrali od pokrzywdzonego zaliczkę we wskazanej wyżej wysokości, a następnie zaniechali czynności zmierzających do finalizacji transakcji, czym wprowadzili pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy,

tj. o przest. z art. 286§1 kk

przy czym czynów opisanych w punktach od I do VII dokonali w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wobec czego stanowią ciąg przestępstw z art. 91§1 kk

uznaje oskarżonych D. A. (1) i P. P. (1) za winnych popełnienia zarzucanych im czynów w pkt. I do VII aktu oskarżenia stanowiących ciąg przestępstw z art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na mocy powołanych przepisów ustawy

skazuje

I. oskarżonych D. A. (1) i P. P. (1) na kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności,-

II. na mocy art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 kk zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonych D. A. (1) i P. P. (1) na okres próby lat 3 (trzech),-

III. na mocy art. 72§1 pkt. 1 kk zobowiązuje oskarżonych D. A. (1) i P. P. (1) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby w okresach co 6 (sześć) miesięcy,-

IV. na mocy art. 46§1 kk zasądza solidarnie od oskarżonych D. A. (1) i P. P. (1) tytułem obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych:

1. D. S. (1) kwotę (...) (trzynaście tysięcy siedemset) złotych,-
2. S. M. (1) kwotę 5000 (pięć tysięcy) złotych,-
3. M. C. (2) i M. C. (1) kwotę 6000 (sześć tysięcy) złotych,-
4. J. T. (1) i R. T. (1) kwotę 9000 (dziewięć tysięcy) złotych,-
5. M. M. (2) kwotę (...) (dziesięć tysięcy) złotych,-
6. B. P. (poprzednio K.) kwotę (...) (trzynaście tysięcy) złotych,-
7. W. P. (1) kwotę 7500 (siedem tysięcy pięćset) złotych,-

II. na zasadzie art. 627 kpk zasądza solidarnie od oskarżonych D. A. (1) i P. P. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. P. (poprzednio K.) kwotę (...) (jeden tysiąc siedemset cztery) złote tytułem udziału w sprawie pełnomocnika,

III. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonych D. A. (1) i P. P. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,-

sygn. akt II K 692/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 marca 2018 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny.

Oskarżeniu D. A. (1) i P. P. (1) w okresie od 05-06-2015 r. do 14-03-2016 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu w ramach podmiotu (...) .H.U. (...) Plac (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili pokrzywdzonych J. S., S. M. (1), M. C. (2) i M. C. (1), J. T. (1) i R. T. (1) M. M. (2), B. K. (1) (obecnie P.), W. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wprowadzając pokrzywdzonych w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartych z pokrzywdzonymi umów kupna samochodów.

I tak w dniu 05-06-2015 r. została zawarta umowa wstępna kupna samochodu B. (...) pomiędzy (...) reprezentowaną przez P. P. (1) a pokrzywdzonym D. S. (1). Umowę podpisał osk. P. P. (1), który pobrał od pokrzywdzonego zaliczkę w kwocie 20000 zł. Czas realizacji określono w umowie na 20 dni. Pokrzywdzony D. S. (1) wpłacił zaliczkę w dwóch ratach 05-06-2015 r. – 15000 zł i 14-07-2015 r. – 5000 zł.

W dniu 15-10-2015 r. została zawarta umowa wstępna kupna samochodu O. (...) z pokrzywdzonym S. M. (1) pomiędzy firmą (...) reprezentowaną przez P. P. (1). Umowę podpisał osk. P. P. (1), który pobrał zaliczkę w kwocie 5000 zł. Czas realizacji określono na 20 dni. Pokrzywdzony wpłacił zaliczkę w kwocie 5000 zł.

W dniu 21-12-2015 r. została zawarta umowa wstępna kupna samochodu O. (...) z pomiędzy pokrzywdzonym M. C. (1) a firmą (...) reprezentowaną przez D. A. (1). Umowę podpisał osk. D. A. (1). Pokrzywdzeni uścili mu zaliczkę w kwocie 7500 zł. Czas realizacji określono na 20 dni.

W dniu 21-12-2015 r. została zawarta umowa wstępna kupna samochodu H. (...) pomiędzy (...) reprezentowaną przez D. A. (1) a pokrzywdzonym R. T. (1). Umowę podpisał osk. D. A. (1), który pobrał od pokrzywdzonych dwie zaliczki w łącznej kwocie 10000 zł w dwóch ratach – 8000 zł w dniu 21-12-2015 r. i 2000 zł w dniu 14-01-2016 r. Czas realizacji określono w umowie na 20 dni.

W dniu 25-01-2016 r. została zawarta umowa wstępna kupna samochodu O. (...) lub R. (...) pomiędzy (...) reprezentowaną przez D. A. (1) a pokrzywdzonym M. M. (2). Umowę podpisał osk. D. A. (1). Zaliczka w kwocie 10000 zł została przekazana przez pokrzywdzonego na rachunek (...) D. A. (1).

W dniu 10-02-2016 r. została zawarta umowa wstępna kupna samochodu V. (...) pomiędzy (...) reprezentowaną przez D. A. (1) a pokrzywdzoną B. K. (1) (obecnie P.). Czas realizacji określono na 20 dni. Zaliczkę w kwocie 15000 zł pobrał osk. P. P. (1).

W dniu 11-03-2016 r. została zawarta umowa wstępna kupna samochodu V. (...) lub S. pomiędzy (...) reprezentowaną przez D. A. (1) a pokrzywdzonym W. P. (1). Umowę in blanco podpisał D. A. (1). Zaliczka w kwocie 7500 zł została przez pokrzywdzonego wpłacona przelewem w dniu 14-03-2016 r. Czas realizacji zamówienia określono na dwa miesiące.

Oskarżeni D. A. (1) i P. P. (1) dopuścili się zarzucanych im czynów w pkt. I – VII działając wspólnie i w porozumieniu, mimo, że z wyjaśnień oskarżonych i z Centralnej Ewidencji i Informacji o działalności gospodarczej wynika, że w okresie objętym aktem oskarżenia od 05-06-2015 r. do 14-03-2016 r. istniały dwie firmy (...) jedna D. A. (1) (...) i druga P. P. (1) (...) .H.U. (...), w umowach wstępnych zawieranych z pokrzywdzonymi w okresie objętym aktem oskarżenia wpisywana była firma (...) .H.U. D. z siedzibą w G. Plac (...). Mimo, że w niektórych umowach jako reprezentujący podmiot (...) .H.U. (...) wpisany był P. P. (1) a w niektórych D. A. i umowy były podpisywane jak ustalono wyżej zarówno przez P. P. (1) jak i D. A. (1), i na niektórych umowach przybijane były pieczętki (...) (dotyczy to umów pod pkt. I, II) oraz pieczętki D. A. (2) (dotyczy to umów pod pkt. V, VI i VII) to z zeznań przesłuchanych w sprawie pokrzywdzonych oraz świadka Z. P. (1) wynika jednoznacznie, że oskarżeni zarzucanych im czynów dopuścili się działając wspólnie i w porozumieniu. Również z wyjaśnień oskarżonych P. P. (1) i D. A. (1) wynika że działali wspólnie i w porozumieniu o czym jednoznacznie świadczy fakt że niezależnie od tego który z oskarżonych podpisał umowę pobrane od pokrzywdzonych zaliczki przekazywane były D. A. a więc również zaliczki pobrane od D. S. (1) i S. M. (1) gdzie umowy podpisał P. P. (1), zaliczka pobrana od B. K. (1) pobrana przez P. przekazana została A. który z tą pokrzywdzoną podpisał umowę ale zaliczki w dniu podpisania umowy nie pobrał gdyż nie posiadała pieniędzy, już na drugi dzień oskarżony P. dzwonił i domagał się zaliczki. Nie miała znaczenia okoliczność że umowę z D. S. (1) podpisał oskarżony P., gdy D. S. (1) odstąpił od umowy i domagał się zwrotu wpłaconej zaliczki w kwocie 20000 zł., część tej zaliczki w łącznej kwocie 5000 zł. przyjeżdżając do pokrzywdzonego pod dom zwrócił mu oskarżony D. A. (1). Następnie gdy D. S. (1) domagał się zwrotu dalszej części zaliczki część zaliczki w ratach w łącznej kwocie 1300 zł. zwrócił mu oskarżony P. P. (1).

Pokrzywdzony D. S. (1) jednoznacznie zeznał, że odnośnie umowy kupna samochodu B. (...) rozmawiał zarówno z oskarżonym P. P. (1) jak i D. A. (1) w siedzibie firmy Plac (...) w G., że po zawarciu umowy w sprawie jej realizacji czyli sprowadzenia dla niego samochodu kontaktował się z obydwoma oskarżonymi, że zaliczkę dawał P., że później gdy odstąpił od umowy zaliczkę w kwocie 5000 zł w ratach zwracał mu A. przyjeżdżając do pokrzywdzonego pod dom, następnie kwotę 1300 zł zaliczki w ratach gdy dzwonił do niego zwracał mu P. P. (1). Okoliczność, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu jednoznacznie wynika z zeznań pokrzywdzonego S. M. (1), gdy pierwszy raz był w siedzibie firmy Plac (...), byli obydwaj oskarżeni, którym przedstawił oczekiwania odnośnie samochodu, który chce kupić, A. powiedział do niego, że dadzą mu telefoniczną odpowiedź, w tym samym dniu zadzwonił do niego osk. P. P. (1) mówiąc, informując że może być taki samochód, że następnie gdy minęło 20 dni oczekiwania rozmawiał telefonicznie i osobiście z P. P. (1). Okoliczność działania wspólnie i w porozumieniu oskarżonych jednoznacznie

wynika również z zeznań pokrzywdzonych M. C. (2) i M. C. (1). Z zeznań których wynika, że do K., gdzie została podpisana umowa przyjechali obydwaj oskarżeni. Mimo, że umowę podpisał A. to po upływie terminu określonego w umowie kontaktował się telefonicznie z osk. P., który informował go, że termin się przesunie, że A. tego samochodu jeszcze nie znalazł, że gdy dzwonił i dopytywał się o samochód, to P. informował go, bo A. nie odbierał telefonu, że samochodu znaleźć nie mogą, przekładał termin realizacji umowy. Okoliczność że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu wynika również jednoznacznie z zeznań pokrzywdzonych J. T. (1) i R. T. (1), R. T. (1) jednoznacznie zeznał, że w siedzibie firmy Plac (...), oskarżeni byli we dwóch, umowę sporządził P. a podpisał A., że żaden z nich nie wspominał, że mają trudności finansowe, gdyby mówili to by się wycofał. Mimo, że jeszcze przed podpisaniem umowy osk. A. mówił, że ma samochód H. (...) to później gdy minął czas realizacji umowy zarówno jeden jak i drugi oskarżony w rozmowach telefonicznych z pokrzywdzonym wymyślali różne historie. Działanie wspólnie i w porozumieniu wynika również z zeznań pokrzywdzonego M. M. (2). Przy podpisaniu umowy byli obydwaj oskarżeni, z obydwojma rozmawiał, nie widzieli żadnych przeszkód w sprowadzeniu samochodu dla pokrzywdzonego, zarówno gdyby to był samochód R. bądź O., nie było żadnych z ich strony informacji, że mają problemy finansowe, że nie są w stanie sprowadzić samochodu.

Okoliczność działania oskarżonych wspólnie i w porozumieniu wynika również jednoznacznie z zeznań pokrzywdzonych B. K. (1) (obecnie P.) oraz będącej z nią Z. P. (1). Świadczenie ci zeznali że umowę podpisał A. a zaliczkę odebrał P., który już na drugi dzień dzwonił i domagał się zaliczki. Po zawarciu umowy osk. P. mówił pokrzywdzoną aby się nie denerwowała, że samochód przywiozą, że samochód się zepsuł, że stoi gdzieś w Polsce. Działanie wspólnie i w porozumieniu oskarżonych wynika również jednoznacznie z zeznań pokrzywdzonego W. P. (1), świadek ten zeznał że umowę podpisał w siedzibie firmy przy Placu (...) w G., że obecny był P. P. (1), A. nie było, umowa była już podpisana przez A., że przed podpisaniem umowy nie miał kontaktu z A. tylko z P. i wszystko ustalał z P., że po zawarciu umowy i po upływie terminu realizacji rozmawiał z P. oraz kontaktował się z nim telefonicznie A. mówiąc, że auto jest poszukiwane, dostawał maile od A. ze zdjęciami samochodów.

Mimo zawartych umów z pokrzywdzonymi i pobranych od nich zaliczek oskarżeni P. P. (1) i D. A. (1) nie podjęli czynności zmierzających do sprowadzenia samochodów, pokrzywdzeni nie otrzymali samochodów co do których zawarli z podmiotem (...) umowy wstępne kupna samochodów. Po wypowiedzeniu umów przez pokrzywdzonych i po ich interwencjach telefonicznych i osobistych w stosunku do oskarżonych zostały zwrócone część zaliczek a to: dla pokrzywdzonego D. S. (1) zwrócono łącznie 6300 zł, dla pokrzywdzonych M. C. (2) i M. C. (1) zwrócono 1500 zł, dla J. T. (1) i R. T. (1) zwrócono 1000 zł, dla B. K. (1) zwrócono 2000 zł. Nie zwrócono zaliczek pokrzywdzonym S. M. (1), M. M. (2), W. P. (1).

(dowód: zeznania świadków B. K. k. 466-467/2, 176-177, 199-200, Z. P. k. 467/2, 212-213, S. M. k. 467/2-468/2, 157-158, M. M. k. 469-470, 109-111, W. P. k. 470/2-471, 325-327, M. C. k. 474/2-475/2, 1-3, M. C. k. 475/2, 27-28, R. T. k. 475/2-477, 38-40, J. T. k. 477, 56-57, D. S. k. 499/2-501, 71-73, częściowo wyjaśnienia oskarżonych P. P. k. 452-458/2, 132-134, 353-354, D. A. k. 459, 465-466/2, 139-140, 362-364, kserokopie zawartych umów z pokrzywdzonymi k. 6, 43, 77, 105-106, 161, 180, 330-331, potwierdzenie odbioru gotówki k. 7, potwierdzenie przelewu k. 12, wydruk wiadomości k. 8, oświadczenie odstąpienia od umowy k. 9, potwierdzenie odbioru gotówki k. 44/45, oświadczenie odstąpienia od umowy k. 46, potwierdzenie wpłaty k. 63, wypowiedzenie umowy k. 78, potwierdzenie odbioru gotówki k. 79, wypowiedzenie umowy k. 80-81, potwierdzenie wpłaty k. 82, potwierdzenie odbioru gotówki k. 83, kopia zobowiązania k. 84, potwierdzenie odbioru gotówki k. 91-92, kopia przelewu k. 107, potwierdzenie odbioru gotówki k. 162, oświadczenie odstąpienia od umowy i wezwanie do zwrotu zaliczki k. 163-165, potwierdzenie odbioru gotówki k. 181, potwierdzenia przelewów k. 183, 188, oświadczenie odstąpienia od umowy k. 201, potwierdzenie przelewu k. 284, potwierdzenie przelewu k. 333, wydruk korespondencji k. 334-344, wydruk danych z CEiIoDG k. 86, 305-309, dokumenty przedłożone przez P. P. k. 472, kopia umowy przedłożonej przez R. T. k. 473, dokumenty przedłożone przez pokrzywdzonego R. T. k. 484-498)

Oskarżony P. P. (1) ma wykształcenie średnie, jest kawalerem bezdzietnym, z zawodu jest technikiem ekonomistą, obecnie jest bezrobotny, nie pobiera zasiłku, utrzymuje się z pomocy rodziny, dotychczas nie był karany. W zeznaniu podatkowym PIT 36 wykazał za rok 2015 przychód z działalności gospodarczej 910315,57 zł, dochód 22702,73 zł.

(dowód: dane o oskarżonym k. 452/2, dane o karalności k. 129-130, 483, informacja Naczelnika US w G. k. 321)

Oskarżony P. P. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Na rozprawie stwierdził, że potwierdza fakt ale nie przyznaje się do winy. Oświadczył, że do zarzutów się przyznaje i wyjaśnił, że spośród zarzutów z aktu oskarżenia, że nie podpisał umowy z pkt. III z pokrzywdzonymi M. i M. C. (1), że nie podpisał umowy z pkt. IV z R. i J. T. (1), że nie podpisał umowy z pkt. V z M. M. (2) bo już wtedy zawiesił działalność (...) .H.U. (...), odnośnie umowy z D. S. (1) wyjaśnił, że rzeczywiście na umowie widnieje jego podpis, ale dlatego, że taka była specyfika jego pracy w firmie, zakres jego obowiązków, że zawierał umowy z klientami w czasie nieobecności A.. W dalszej części swoich wyjaśnień złożonych na rozprawie, przedstawił historię firmy (...).H.U. (...), wyjaśniając, że gdy właścicielem był D. A. (1) to on w tej firmie pracował, że był okres kiedy był właścicielem czyli firma została zarejestrowana na niego, że właściciel zmieniał się z takich „pobudek” żeby płacić mniejszy ZUS. Wyjaśnił dalej, że w dalszym ciągu miał zajmować się kontaktami z potencjalnymi klientami zawierając z nimi umowy a A. miał zajmować się sprowadzaniem samochodów z Niemiec, że A. też podpisywał umowy i spośród umów z aktu oskarżenia podpisał te, które on nie podpisał. Wyjaśnił dalej że w styczniu 2016 r. zawiesił działalność, że był wtedy pracownikiem, przedłożył na tę okoliczność umowę zlecenia z 15-01-2016 r. między nim a (...) .H.U. (...) D. A. (1), która znajduje się na k. 472. Stwierdził w dalszych wyjaśnieniach, że po zawieszeniu działalności, była prowadzona działalność ale nie przez niego a przez D. A. (1), że pracował w jego firmie jak pracownik od kontaktu z klientem. W dalszej części wyjaśnień odnośnie umowy z D. S. (1) wyjaśnił, że wziął zaliczkę od pokrzywdzonego 20000 zł, że były takie sytuacje, że mimo, że A. był w biurze to on podpisywał umowy. Wyjaśnił, że część zaliczki w kwocie 5000 zł zwrócił S. A., że w późniejszym czasie również zwrócił D. S. (1) część zaliczki w ratach, wykazując następnie przedłożonymi potwierdzeniami wpłat k. 472, że zwrócił S. poza 5000 zł, które zwrócił A., 1300 zł. Odnośnie umowy z W. P. (1) z pkt. VII wyjaśnił, że była in blanco podpisana przez D. A. (1) a on wypełnił tylko brakujące pola bo A. nie było w biurze i przy nim P. podpisał umowę. Odnośnie umowy z pkt. II ze S. M. (1) przyznał oskarżony, że zawarł ta umowę i pobrał zaliczkę w kwocie 5000 zł, którą przekazał A., wyjaśnił, że gdy M. zrezygnował z umowy zaliczki mu nie zwrócili, że A. nie powiedział mu co zrobił z pieniędzmi, mimo, że auta nie sprowadził. Odnośnie umowy z pkt. III wyjaśnił, że był z A. w K. w charakterze świadka umowy, następnie stwierdził, że pojechał w charakterze przejeżdżki, że zaliczkę wziął A., część zaliczki w kwocie 1500 zł A. zwrócił. Następnie dodał, że nie dopytywał A. dlaczego nie sprowadził samochodu dla C. i dlaczego nie zwrócił całej zaliczki, bo ta umowa go nie dotyczyła. Stwierdził następnie, że uważa, że jego dotyczą tylko te umowy, które podpisał. Odnośnie umowy z pkt. IV z R. T. (1), wyjaśnił, że był przy tym, całą zaliczkę wziął A., z której zwrócił 1000 zł. Stwierdził następnie, że nie traktował tej umowy jako spisanej z nim ponieważ jej nie podpisał, dodając, że to nie była jego firma oraz że nie zmienia swoich wyjaśnień odnośnie tego co podał na temat historii firmy (...), stwierdzając, że gdy była zawierana ta umowa (...) r. oznacza to, że nie autoryzuje tej umowy, jako umowy między jego firmą a R. T. (1), stwierdził następnie, że 21-12-2015 r. był właścicielem tej firmy i nie była zawieszona działalność, na kolejne pytanie co oznacza stwierdzenie, że to nie była jego firma, odpowiedział, że wydaje mu się, że wyjaśnił, dodał, że nie wie dlaczego A. samochodu nie sprowadził i zaliczki nie zwrócił. Odnośnie umowy z pkt. V z M. M. (2) wyjaśnił, że umowę tę spisał M. M. (2) z A., że A. reprezentował swoją firmę, bo on w styczniu 2016 r. zawiesił działalność. Wyjaśnił, że A. wziął 10000 zł zaliczki, że on w chwili zawierania tej umowy był pracownikiem firmy. Po odczytaniu mu wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym odnośnie umowy z M. M. (2) stwierdził, że nie pamięta, czy druk umowy był podpisany in blanco przez A. tak jak zeznał na policji, dodając że jak tak zeznał na policji, to pewnie było in blanco, że dzisiaj mógł tego nie pamiętać. Odnośnie umowy z pkt. VI z aktu oskarżenia z B. K. (1) wyjaśnił, że umowy tej nie zawierał ale był przy spisywaniu tej umowy w biurze przy Placu (...), że wcześniej kontaktował się z nim Z. P. (1), pytając o możliwości sprowadzenia samochodu, powiedział mu jak wyglądają warunki spisania umowy, że on następnie przyjechał z B. K. (1) gdy był razem w biurze z A., nie uzgadniał warunków umowy, siedział i pomagał spisać umowę, przyznał również w dalszej części wyjaśnień po okazaniu mu potwierdzenia znajdującego się na k. 181 odbioru gotówki od B. K. (1), że to jest jego pismo, jego podpis jako przyjmującego zaliczkę, czyli że zaliczkę to przyjął, którą przekazał A.. Wyjaśnił dalej, że A. podpisał tę umowę bez dat. Wyjaśnił dalej, że po upływie terminu 20 dni zarówno Z.

P. (1) i B. K. (1) dzwonili odnośnie realizacji umowy, że tłumaczył im to co standardowo mówił wszystkim, że muszą trochę dłużej poczekać, że gdy B. K. (1) następnie wypowiedziała umowę, poinformował A., nie otrzymał od niego odpowiedzi, dlaczego nie sprowadził samochodu i nie zwrócił pieniędzy ale nie otrzymał odpowiedzi. Odnośnie umowy z pkt. VII z W. P. (1) wyjaśnił, że umowę podpisał z pokrzywdzonym A., następnie wyjaśnił, że A. nie było, że A. zostawił jemu podpisaną umowę in blanco, że wszystkie warunki już uzgodnił z P. i że powiedział mu A., że jak P. przyjdzie, żeby do niego zadzwonił i dał telefon na głośnomówiący i wspólnie ustalali P. z A. warunki umowy a on je wpisał do umowy, zaliczkę przekazał P. przelewem na konto podane przez A.. Na pytanie czy firma (...) miała wówczas konto, wyjaśnił najpierw, że miała ale nikt na niego nie wpłacał, a następnie, że nie miała, że nie umie stwierdzić bo się tym nie zajmował. Wyjaśnił dalej, że A. tłumaczył, że nie zwracał zaliczek tym że okradziono go z pieniędzy, chyba 12000 Euro, że były jeszcze problemy z płynnością finansową po reportażu w telewizji (...). Dalej wyjaśnił, że w stosunku do klientów, do pokrzywdzonych była firma (...) czyli klienci przychodzili do firmy (...) że były dwie firmy i dwie pieczętki, że było rozróżnienie na pieczętkach, że (...) D. A. (1) i (...) P. P. (1), że w samej umowie było rozróżnienie, kto reprezentuje i w peselu tej osoby, która spisuje umowę, że w nazwie firmy nie było rozróżnienia czyli było wpisane (...) .H.U. (...) z siedzibą w G. Plac (...), że wszyscy wiedzieli, że przychodzą do Firmy (...). Dodał następnie, że on zarejestrował swoją pod taką samą nazwą bo mieli takie same druki umów, szyld, żeby nie robić zamieszania, żeby nie zmieniać nazwy, że to zawieszanie i odwieszanie było między nim a A. uzgodnione, że klienci nie wiedzieli o tym zawieszaniu i odwieszaniu firmy (...), czyli o tych formalnościach, ale każdy z klientów myślał, że przychodzi do D. A. (1), tzn. że przychodząc do firmy (...) przychodzi do fachowca, którym jest D. A. (1). Następnie dodał, że formalnie to była z jego strony współpraca z A. a realnie był pracownikiem, że nawet wtedy jak była na niego zarejestrowana to w rzeczywistości był pracownikiem. Wyjaśnił dalej, że z tych umów co on podpisał z tą swoją pieczętką to zysk poszedł do D. a on otrzymywał stałą wypłatę, że formalnie był właścicielem firmy ale w rzeczywistości był pracownikiem, że miał w tym biurze dostęp do swojego komputera, dokumentacji biurowej, że w okresie od czerwca 2015 r. do marca 2016 r. kondycja finansowa firmy (...) rozumianej ogólnie jako (...) .H.U. (...) nie rozróżnianą jako P. P. (1) i D. A. (1) była kiepska. Wyjaśnił, że w sprawach w których on zawierał umowy pobierał zaliczki i te zaliczki przekazywał A., bo tak działała firma, gdy zaczął domagać się od A. zwrotu zaliczek aby mógł oddać ludziom, on nie oddał tłumacząc to brakiem pieniędzy, że wytoczył mu sprawę do Sądu Okręgowego w N. (...)w październiku 2017 r. i dostał nakaz zapłaty. Po odczytaniu mu wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym stwierdził odnośnie zaliczki od B. K. (1), że faktycznie pobrał zaliczkę od B. K. (1) tak jak wyjaśnił na rozprawie, nie podtrzymał wyjaśnień złożonych na policji, że nie pobierał zaliczki od B. K. (1).

Wyjaśnienia osk. P. P. (1) częściowo zasługują na wiarę. W szczególności zasługują na wiarę w tej części gdzie wyjaśnił, które umowy objęte zarzutem aktu oskarżenia podpisywał, co do okoliczności w jakich doszło do podpisania tych umów, w tym również podpisanych z M. M. (2) i W. P. (1), które były podpisane już wcześniej przez oskarżonego A. a następnie pokrzywdzeni podpisywali je w siedzibie firmy (...) w obecności P.. Zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego P., że zaliczki które on pobrał od pokrzywdzonych przekazał oskarżonemu A., tę okoliczność potwierdza w swoich wyjaśnieniach A., wiarygodnie również wyjaśnił że to A. zwrócił pokrzywdzonemu D. S. (1) część zaliczki w kwocie 5000 zł., a on zwrócił D. S. (1) gdy ten do niego wydzwaniał w ratach 1300 zł. zaliczki, okoliczność tę oskarżony P. potwierdził przedłożonymi potwierdzeniami wpłat oraz potwierdził w swoich zeznaniach świadek D. S. (1). Zasługują również na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w tej części gdzie wyjaśnił, że w okresie objętym aktem oskarżenia istniały dwie firmy (...), co wynika z informacji CEiIoDG, że były dwie pieczętki, że w zawieranych umowach w nazwie firmy nie było rozróżnienia czyli było wpisane (...) z siedzibą w G. ul. (...), że klienci nie wiedzieli o zawieszaniu i odwieszaniu firmy (...). Zgodnie z ustalonym wyżej stanem faktycznym obiektywnie wyjaśnił, że żaden samochód dla pokrzywdzonych w tej sprawie nie został im dostarczony mimo zawartych umów. W pozostałym istotnym dla sprawy zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1) nie zasługują na wiarę jako wykrętne, naiwne, nielogiczne, nieprzekonujące. Dotyczy to w szczególności tej części wyjaśnień gdzie stwierdził że umowy których on nie podpisywał, które podpisał D. A. (1) go nie dotyczą, że uważa że jego dotyczą tylko te umowy które podpisał, to samo dotyczy jego niezrozumiałych wyjaśnień odnośnie umowy z 21.12.2015r. gdzie stwierdził że „nie autoryzuje” tej umowy, że w dacie 21.12.2015r. był właścicielem tej firmy i nie była zawieszona działalność. Nieprzekonujące, naiwne, niezrozumiałe są wyjaśnienia oskarżonego P. co do powodów dla których zarejestrował swoją działalność pod taką samą nazwą, że miało chodzić o to, że mieli takie same druki umów, szyld, żeby nie zmieniać nazwy, żeby nie

robić zamieszania, że klienci nie przychodzili do niego tylko do D. A. (1), że gdy formalnie był właścicielem firmy, w rzeczywistości był pracownikiem.

Wyjaśnienia osk. D. A. (1) częściowo zasługują na wiarę, w szczególności które umowy objęte zarzutem aktu oskarżenia podpisał, a to z M. C. (1), R. T. (1), B. K. (1) oraz in blanco z M. M. (2) i W. P. (1), że pobrał zaliczki od P. od tych umów, które podpisał P., że pobrał zaliczki od tych umów które on podpisał, za wyjątkiem zaliczki od B. K. (1) bo jak wyżej ustalono zaliczkę od B. K. (1) pobrał oskarżony P. co wynika z potwierdzenia odbioru gotówki k. 181, którą następnie przekazał A., że samochody nie zostały dla pokrzywdzonych sprowadzone mimo zawartych umów, że były dwie firmy (...), (...). Zasługują również na wiarę wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności w jakich kwotach i którym pokrzywdzonym zwrócił część pobranej zaliczki a którym nie zwrócił, a to że D. S. (1) zwrócił 5000 zł., M. i M. C. (1) 1500 zł., R. T. (1) 1000 zł., B. K. (1) 2000 zł. oraz że S. M. (1), M. M. (2) i W. P. (1) nie zwrócił żadnej kwoty pobranych zaliczek. W pozostałym istotnym dla sprawy zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę. Dotyczy to w szczególności tej części wyjaśnień w których podał powód dla których firmy miały jednakową nazwę, że chodziło o to żeby nie zmieniać szyldu, że powodem niewywiązania się z umów był przyjazd telewizji (...) w listopadzie lub w grudniu 2015r., co było ciosem dla firmy, że problemy finansowe firmy zaczęły się gdy skradziono mu 12500 Euro w sierpniu 2015 roku, dwa miesiące po podpisaniu umowy z D. S. (1), że nie miał zamiaru oszukać tych siedmiu osób z tej sprawy. Tej treści wyjaśnienia są nieprzekonujące, naiwne, nielogiczne. Umowa z D. S. (1) podpisana była na początku czerwca 2015 r. w umowie określono czas realizacji na 20 dni a rzekoma kradzież pieniędzy wysokości 12500 Euro miała miejsce jak sam oskarżony przyznał dopiero po dwóch miesiącach po podpisaniu umowy z D. S. (1) a przyjazd telewizji (...) był pod koniec 2015 r. a kolejne umowy były dalej zawierane w styczniu 2016r. aż do 14 marca 2016r. Nie zasługują na wiarę również wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności jaką kwotę zaliczki pokrzywdzonemu D. S. (1) zwrócił oskarżony P., że była to kwota 200 albo 300 zł. bo z wyjaśnień osk. P. P. (1) popartymi przedłożonymi potwierdzeniami wpłat oraz zeznań świadka D. S. (1) wynika jednoznacznie, że poza kwotą 5000 zł. która zwrócił mu D. A. (1), część zaliczki w ratach w łącznej kwocie 1300 zł. zwrócił mu P. P. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków D. S. (1), S. M. (1), M. C. (1), M. C. (2), R. T. (1), J. T. (1), M. M. (2), B. K. (1), W. P. (1), Z. P. (1) jako obiektywnym, szczerym i przekonującym. Świadkowie ci w swoich zeznaniach opisali okoliczności dotyczące podpisanych przez nich umów, wpłacanych zaliczek, podejmowanych czynności po upływie okresu realizacji umów, wysokości zwróconych zaliczek. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań tych świadków.

Zdaniem sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia że oskarżeni P. P. (1) i D. A. (1) dopuścili się ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk gdyż działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – w ramach podmiotu (...) doprowadzili pokrzywdzonych D. S. (1), S. M. (1), M. i M. C. (1), J. i R. T. (1), M. M. (2), B. K. (1), W. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób że przy zawieraniu wstępnych umów kupna samochodów pobrali od pokrzywdzonych zaliczki a następnie zaniechali czynności zmierzających do realizacji transakcji czym wprowadzili pokrzywdzonych w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartych umów.

Uznając oskarżonego P. P. (1) za winnego popełnienia ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk sąd skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 kk zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3.

Na mocy art. 72 § 1 pkt. 1 kk zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby w okresach co 6 miesięcy.

Na mocy art. 46 § 1 kk zasądził solidarnie od oskarżonych D. A. (1) i P. P. (1) tytułem obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego D. S. (1) kwotę 13700 zł. uwzględniając fakt że z wpłaconej zaliczki w kwocie 20000 zł. pokrzywdzonemu część zaliczki w kwocie 5000 zł. zwrócił osk. D. A. (1) a część zaliczki w kwocie 1300 zł. zwrócił osk. P. P. (1) więc łączna kwota zwróconej zaliczki wynosi 6700 zł.. Na rzecz S. M. (1) zasądził solidarnie kwotę 5000 zł. gdyż zaliczka w całości nie została zwrócono przez żadnego z oskarżonych. Na rzecz M. C. (2) i M. C. (1) zasądził

solidarnie kwotę 6000 zł. gdyż z zaliczki w kwocie 7500 zł. została zwrócona kwota 1500 zł.. Na rzecz J. T. (1) i R. T. (1) zasądził solidarnie kwotę 9000 zł. bo z zaliczki w kwocie 10000 zł. została zwrócona kwota 1000 zł.. Na rzecz M. M. (2) zasądził solidarnie kwotę 10000 zł. gdyż zaliczka w całości nie została zwrócona przez żadnego z oskarżonych. Na rzecz B. P. (poprzednie K.) zasądził solidarnie kwotę 13000 zł. bo z zaliczki w kwocie 15000 zł. została zwrócona kwota 2000 zł.. Na rzecz W. P. (1) zasądził solidarnie kwotę 7500 zł. gdyż zaliczka w całości nie została zwrócona przez żadnego z oskarżonych.

Zdaniem sądu wymierzona kara oskarżonemu P. P. (1) jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i sprawi, że oskarżony w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego. Wymierzając tę karę miał sąd na uwadze jako okoliczności łagodzące częściowe przyznanie się do winy, dotychczasową niekaralność oskarżonego a jako okoliczność obciążającą nagminność przestępstw przeciwko mieniu, w tym przestępstw oszustwa.

Mając na uwadze okoliczność, że oskarżony P. P. (1) zarzucanego mu ciągu przestępstw dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z osk. D. A. (1) sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody solidarnie od oskarżonych. To że zaliczki pobrane od pokrzywdzonych zostały przekazane osk. D. A. nie oznacza że na oskarżonym P. P. (1) nie ciąży obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych, również fakt że oskarżony D. A. (1) zwrócił część pobranych zaliczek oraz że oskarżony P. P. (1) zwrócił część zaliczki w kwocie 1300 zł. pokrzywdzonemu D. S. (1) nie oznacza że na oskarżonych nie ciąży obowiązek naprawienia szkody w pozostałej części.

Na podstawie przepisu powołanego w wyroku sąd zasądził solidarnie od oskarżonych na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. P. (poprzednie K.) kwotę 1704 zł. tytułem udziału w sprawie pełnomocnika na kwotę tę składa się kwota 360 zł. za udział pełnomocnika w postępowaniu przygotowawczym, 840 zł. za udział w rozprawie plus 20 % za trzy kolejne rozprawy co daje kwotę za udział w rozprawach 1344 zł., łącznie 1704 zł.

Na podstawie przepisu powołanego w wyroku sąd zwolnił oskarżonego P. P. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z uwagi na ich obecną sytuację.